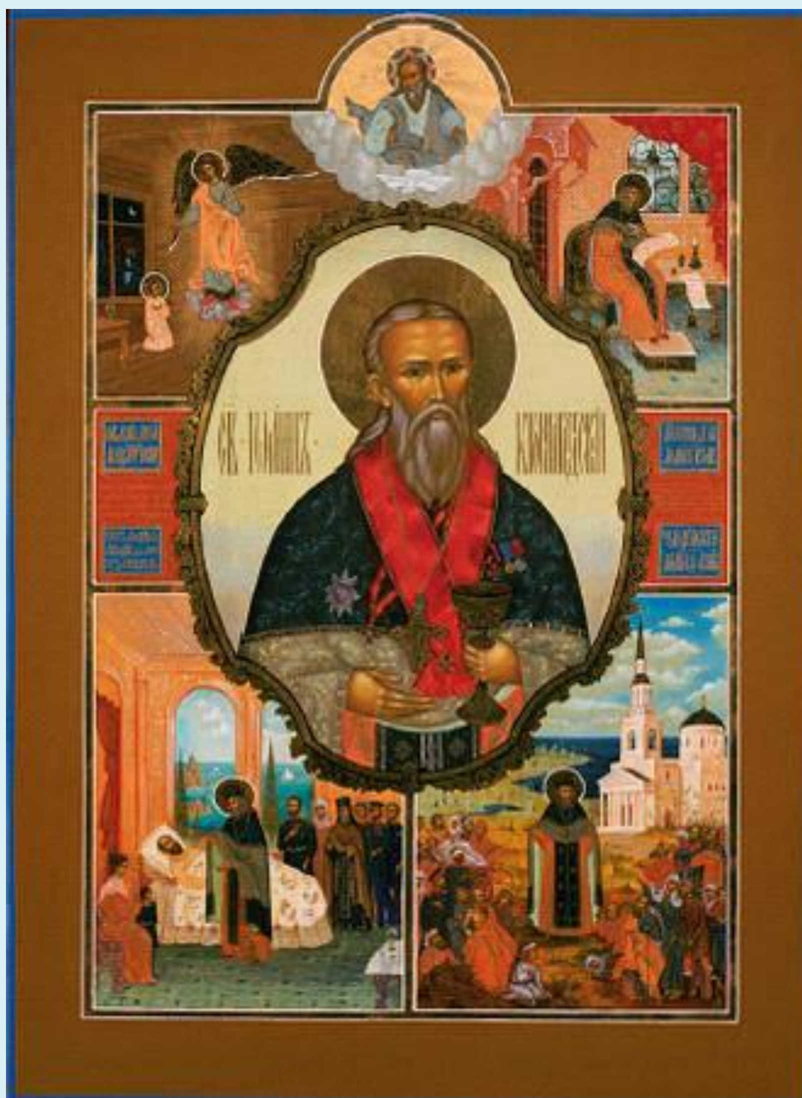
Acatistul Sfântului Ioan de Kronstadt

(20 decembrie şi 1 iunie)

Sfântul Ioan de Kronstadt (1829-1908) (20 decembrie şi 1 iunie):

https://www.academia.edu/44801797/Sf%C3%A2ntul_Ioan_de_Kronstadt_1829_1908_20_decembrie_%C5%9Fi_1_iunie_

https://archive.org/details/sf.-ioan-de-kronstadt/mode/2up

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-ioan-de-kronstadt-249810282/249810282?from_search=0

***

Materiale despre Sfântul Ioan de Kronstadt:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Ioan-de-Kronstadt

https://archive.org/details/@steaemy?query=+Ioan++Kronstadt+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Kronstadt

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.

Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Troparul Sfântului Ioan de Kronstadt, glasul 1: Toată grija cea lumească lepădând, cu un glas să lăudăm pe cel ce este lumină călăuzitoare pământului Rusiei şi lumii întregi, pe preotul Ioan, bunul păstor care ne-a arătat nouă strălucitorul chip al vieţuirii în Hristos şi pe pământ fiind, de duhul rugăciunii s-a aprins şi de la Domnul îndoit dar de tămăduire a dobândit. Cu ale lui sfinte rugăciuni, întru credinţă să ne întărească pe noi Hristos, şi fii neclintiţi ai Bisericii să ne arate, spre mântuirea sufletelor noastre!

&&&

Condacul 1
Celui ales între preoţi, minunatului mijlocitor, dumnezeiescului Ioan, păstorului şi învăţătorului, celui ce s-a arătat împăraţilor iubitor şi întristaţilor mângâietor, celui ce a luminat pământul Rusiei şi toată viaţa sa a dăruit-o slujirii lui Dumnezeu şi a aproapelui, îndreptând mulţimea păcătoşilor spre pocăinţă, multor bolnavi tămăduire de la Dumnezeu dobândind, să-i aducem laudă ca unui apărător şi grabnic ajutător. Tu dar, părinte, pentru că ai îndrăzneală către Domnul, de toate necazurile ne izbăveşte pe noi, cei care-ţi cântăm ţie: ***Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!***

Icosul 1
Pe îngerul tău păzitor, încă de şase ani fiind, în lumină nespusă l-ai văzut, Ioane, el spunându-ţi ţie că după voinţa lui Dumnezeu întotdeauna nevăzut stă şi te păzeşte de toate relele. Prin aceasta din tinereţe ales de Dumnezeu pe tine ştiindu-te, strigăm către tine:
Bucură-te, cel ce din pruncie te-ai arătat „ales” de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce din tinereţe te-ai arătat „chemat” al binecuvântării Lui;
Bucură-te, cel ce pe îngerul tău din tinereţe l-ai veselit cu bunele deprinderi;
Bucură-te, că nu l-ai întristat cu nimic;
Bucură-te, că nevăzutul tău păzitor ţi s-a arătat;
Bucură-te, că acela întotdeauna a te păzi ţi-a făgăduit;
Bucură-te, odraslă prea iubită a părinţilor celor evlavioşi;
Bucură-te, cel ce din pruncie de părinţii tăi ai fost învăţat cu frica de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce cu cumpătarea din tinereţe te-ai deprins;
Bucură-te, cel ce zilele tinereţii tale în sărăcie şi înfrânare le-ai petrecut;

Bucură-te, că, datorită bunei tale vieţuiri, darul lui Dumnezeu peste tine s-a odihnit;
Bucură-te, că faţa ta cu smerenie era împodobită;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 2-lea
Te vedem pe tine, de Dumnezeu înţelepţite Ioane, din fragedă vârstă umbrit de binecuvântarea lui Dumnezeu, care în taină te-a condus spre o viaţă virtuoasă. Pentru aceea, avându-te pe tine pildă demnă de urmat, cu smerenie cântăm lui Hristos Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea
Mintea ta din pruncie în lecturile şi cugetările Sfinţilor părinţi ţi-ai cufundat-o, Ioane, şi din ele te-ai adăpat cu apa cea vie, din izvorul Duhului Sfânt. Pentru aceasta te rugăm pe tine, roagă-L pe Preabunul Dumnezeu să ne facă şi pe noi părtaşi la împărtăşirea aceasta, pe cei ce-ţi cântăm:
Bucură-te, cel ce din pruncie te-ai păzit de patimi;
Bucură-te, cel ce harul Sfântului Botez întreg l-ai păzit;
Bucură-te, că ţi-a plăcut a citi din scrierile Sfinţilor părinţi;
Bucură-te, cel ce ai pătruns cu adevărat înţelesul acestora;
Bucură-te, cel ce ai arătat mare sârguinţă în această lucrare;
Bucură-te, cel ce în iubirea de înţelepciune duhovnicească şi firească te-ai arătat desăvârşit;
Bucură-te, că prin înţelepciunea ta lumea de înşelăciune ai vădit-o;
Bucură-te, că de acea înşelăciune ca un vultur, înţeleptule, ai scăpat;
Bucură-te, minunat şi luminat învăţător al ţărilor din nordul Rusiei;
Bucură-te, cel ce ai izgonit întunericul păcatului din oameni;
Bucură-te, că tuturor celor ce au venit la tine cu rugăciuni degrabă le-ai ajutat;
Bucură-te, prea puternică mijlocire pentru noi înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 3-lea
Puterea darului lui Dumnezeu, care pe cele cu lipsă le împlineşte, din belşug s-a revărsat peste tine, Ioane, pururea pomenite, când de prea sfinţitul Hristofor întru preot ai fost hirotonit şi oraşului Kronsdtadt ai fost rânduit păstor; de atunci ai început a învăţa oamenii să slujească drept Sfintei Treimi şi să-I cânte: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Având iubire dumnezeiască în inimă înţeleptule Ioane, şi rânduiala postului cu stricteţe păzind-o, ai biruit toate năvălirile patimilor, nefiind nicidecum atins de ele. Prin aceasta, ca un bărbat desăvârşit ai ieşit să lucrezi ţarina Domnului prin cuvânt, ca şi cu un plug ai afânat inimile întărite şi îngheţate ale oamenilor, încălzindu-le cu rugăciunea şi cu iubirea ta şi semănând în ele sământa pocăinţei sincere şi a credinţei vii. Pentru toate acestea îţi cântăm ţie laudă:
Bucură-te, vas ales al harului lui Dumnezeu;
Bucură-te, locuinţa darurilor cereşti;
Bucură-te, cel ce cu toată inima şi cu tot sufletul L-ai iubit pe Dumnezeu;
Bucură-te, că pentru aceasta şi întreaga turmă pe care ai păstorit-o ai învăţat-o a-L iubi pe Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce învăţăturile Evangheliei şi rânduielile postului cu frică le-ai păzit;
Bucură-te, că acestea şi pe aproapele tău prin fapte l-ai învăţat;
Bucură-te, că din tinereţe peste patimi împărat te-ai arătat;
Bucură-te, slăvitule biruitor asupra păcatului;
Bucură-te, că în lume ca o lumină exemplu viu ai luminat;
Bucură-te, că pe pământ ai fost cu înţelepciune cerească dăruit;
Bucură-te, stâlp neclintit al ţării tale ortodoxe;
Bucură-te, neîntârziatule apărător al Ortodoxiei şi al obiceiurilor celor bune;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 4-lea

Prin furtuna multor necazuri şi griji lumeşti trecând, ajută-ne nouă, părinte Ioane, aşa cum şi în viaţa ta ai ajutat tuturor celor ce cu credinţă au venit la tine, ca toţi cei ajutaţi de tine să-I cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Auzind pe apostolul care zice: „Locuinţa noastră este în cer”, şi dorind a-l urma, această viaţă vremelnică nu ai petrecut-o în slujba trupului şi-n lucrarea patimilor, Ioane, ci în curăţirea sufletului de întunericul păcatului, căci cu ele nimeni nu poate intra în cereasca Împărăţie. Prin aceasta avându-te chip de viaţă plăcută lui Dumnezeu şi ajutor întru toate, strigăm către tine unele ca acestea:
Bucură-te, luminată strălucire a luminii evanghelice în zilele noastre;
Bucură-te, cel ce sufletelor întunecate eşti luminare pătrunzătoare;
Bucură-te, că în scrierile cele dumnezeieşti ţi-ai cufundat mintea;
Bucură-te, că din ele ai aflat cale dreaptă către Împărăţia Cerurilor;
Bucură-te, că toate faptele tale au fost lumină lumii;
Bucură-te, că prin tine Tatăl cel ceresc minunat s-a proslăvit;
Bucură-te, că cuvântul tău n-a fost nici chimval răsunător, nici mort sau neajuns;

Bucură-te, că cuvântul tău întru adevăr viu şi lucrător s-a arătat;
Bucură-te, că prin tine cei morţi cu duhul prin credinţă înviază;
Bucură-te, că prin tine cei căzuţi în întunericul păcatului se trezesc la pocăinţă;
Bucură-te, că pe tine în zilele noastre Domnul pământului Rusiei prooroc şi apostol te-ai arătat;
Bucură-te, că în tine dobândind ştiinţa adevărului, ai luat darul vindecării şi al apărării credinţei, neînfricat luptător arătându-te;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 5-lea

Stea luminătoare a pământului rusesc te-ai arătat, Sfinte Ioane, luminând întunericul păcatului. Prin aceasta şi azi reverşi lumină fiilor Rusiei, celor cuprinşi de întunericul rătăcirii, celor care s-au predat în mâinile necuraţilor, ca să-şi cunoască rătăcirea lor şi Domnului întru pocăinţă să-I cânte: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Văzând poporul rus vrednicia ta de învăţător şi rugăciunea ta cea prea puternică înaintea lui Dumnezeu, mulţime multă din diferite părţi la tine a alergat, părinte, auzind de vindecările bolilor şi de sfaturile tale, iar în necazuri mângâiere cerând, cu mulţumire ţie îţi strigă:
Bucură-te, Ioane, noule luminător al lumii;
Bucură-te, ajutător nemijlocit prin rugăciunile tale către Dumnezeu;
Bucură-te, că rugăciunile tale sunt puternice înaintea Împăratului milostivirii;
Bucură-te, că starea ta înaintea Lui este izvor al binecuvântării, care prin tine se revarsă la toată lumea;
Bucură-te, că prin tine după măsura credinţei se dau vindecările;
Bucură-te, că prin tine cei bolnavi scapă degrabă de bolile lor, primind sănătate;
Bucură-te, că prin tine cei păcătoşi la pocăinţă se întorc;
Bucură-te, că te-ai arătat înţelepţitor al celor răzvrătiţi;
Bucură-te, că prin tine cei fără de minte care râd de cele sfinte ale credinţei sunt mustraţi;
Bucură-te, că prin tine cei ce râd de faptele tale cele minunate, venindu-şi în sine, sunt primiţi de tine ca de un părinte iubitor de fii;
Bucură-te, mângâiere grabnică a celor ce plâng;
Bucură-te, tămăduire binecuvântată a celor neputincioşi;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 6-lea

Propovăduitor al adevărului, părinte purtător de Dumnezeu fiind, toate ale tale în slujirea lui Dumnezeu şi a aproapelui le-ai dat, şi jugul preoţiei, luându-l nu ai cunoscut liniştea aici, pururea săvârşind slujbe dumnezeieşti în biserică şi în casele credincioşilor cântări duhovniceşti cântând; celor nevoiaşi te-ai arătat ajutător. Şi prin aceasta ţi-ai atras numele de miluitor fără de arginţi, Ioane. De acestea auzind şi noi, slăvim pe Dumnezeu pentru tine, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Hristos, Dumnezeul nostru, strălucind din Fecioara Maria şi întunericul închinării la idoli izgonindu-l, te-a arătat pe tine, părinte Ioane, drept şi credincios, propovăduitor al adevărului înaintea slujitorilor celor înşelători ai vicleanului. Prin aceasta, având îndrăzneală către Domnul, izbăveşte de răutatea şi viclenia acelora pe toţi care-ţi cântă aşa:
Bucură-te, slujitorule credincios al lui Hristos;
Bucură-te, între preoţi puternic mijlocitor înaintea Aceluia;
Bucură-te, păzitor neadormit al Casei celei dumnezeieşti;
Bucură-te, cel ce prin sabia cuvântului lui Dumnezeu şi a rugăciunii ai alungat pe cei potrivnici;
Bucură-te, cel ce prin scrierile tale pe mulţi i-ai înălţat la iubirea în Hristos;
Bucură-te, cel ce ai arătat prin cuvântările tale iubirea de oameni a lui Dumnezeu;
Bucură-te, lucrarea Duhului dumnezeiesc arătată în inimile oamenilor;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat tainic grăitor cu Dumnezeu prin rugăciune;
Bucură-te, cel ce ai păzit minunat cucernicia prin curată căsătorie;
Bucură-te, cel ce pe mulţi fii duhovniceşti prin pocăinţă ai născut;
Bucură-te, că ai rămas şi după moarte în inimile credincioşilor;
Bucură-te, că pomenirea ta, ca a unui drept propovăduitor, va rămâne în veci;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 7-lea

Vrând Preabunul Dumnezeu să mângâie poporul său cel bine credincios şi să-i întoarcă pe cei fără de lege de la faptele lor cele rele, te-a arătat pe tine, Ioane, ca pe Iona în Ninive, vestind mânia lui Dumnezeu asupra pământului Rusiei, venind cu grabă de nu se vor pocăi şi de nu vor cânta cu smerenie lui Hristos Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Un nou necaz şi mânia lui Dumnezeu am ajuns să suferim nevrând noi să ascultăm de glasul tău cel dumnezeiesc, prin care ai spus: „Stăpânirea ţării se va nimici şi puterea va ajunge în mâinile slugilor satanei, locuitorii mănăstirilor vor fi prigoniţi,

bisericile se vor închide şi mulţime de popor creştin va muri cu viaţă mucenicească”. Pentru aceasta la tine, părinte Ioane, întru pocăinţă alergăm şi cu umilinţă strigăm: Roagă pe Stăpânul Hristos să-Şi schimbe mânia Sa în milă faţă de noi, cei ce-ţi cântăm:
Bucură-te, glasul propovăduitor al pocăinţei;
Bucură-te, vestitor nemincinos al mâniei dumnezeieşti asupra celor ce nu se pocăiesc;
Bucură-te, cel ce ai învăţat a nu lua în seamă părerile lumii;
Bucură-te, îndreptător adevărat;
Bucură-te, că te-ai arătat tare povăţuitor al poporului ortodox;
Bucură-te, cel ce ai păzit corabia Bisericii nevătămată de pietrele strâmtorilor;
Bucură-te, iubitor al împăraţilor celor cinstiţi;
Bucură-te, că te-ai arătat lor înţelept sfătuitor;
Bucură-te, că i-ai învăţat cum să folosească puterea lor cu dreptate;
Bucură-te, cel ce cu grijă i-ai îndreptat către ascultare şi credincioşie;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunile tale ai îngrădit tronurile împăraţilor celor cinstiţi;
Bucură-te, că i-ai învăţat să judece cu nepărtinire poporul;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 8-lea

O cale deosebită şi neobişnuită de viaţă ţi-ai ales, părinte Ioane, trăind în lume ca şi cum ai fi trăit în cer, în înfrânare şi cucernicie, aducând pururea slavă lui Dumnezeu, şi aşa ai fost preţuit ca mare părinte al Bisericii; pentru aceasta în ceruri întru veselie cu Hristos petreci şi aduci pentru lume rugăciune, strigând neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Toată lumea ortodoxă te-a cinstit pe tine nu numai în viaţă, ci şi după înfăţişarea ta înaintea lui Dumnezeu, părinte Ioane, pentru că mare îndrăzneală ai înaintea lui Dumnezeu şi te rogi pentru binecuvântarea tuturor celor ce aleargă la tine şi-ţi cântă aşa:
Bucură-te, rod binecuvântat al unui pom bun;
Bucură-te, cel ce ai fost născut şi educat de un tată preot şi de o mamă binecuvântată;
Bucură-te, că educaţia pe care ai primit-o a rămas exemplu pentru întregul pământ al Rusiei;
Bucură-te, că cetatea Kronstadtului prin slăvirea ta s-a proslăvit;
Bucură-te, căci toată Rusia s-a umplut de faptele tale cele bune;
Bucură-te, că vestea despre viaţa ta îmbunătăţită a ajuns dincolo de hotarele ţării;

Bucură-te, că prin scrierile tale ai făcut cunoscută taina comunicării tale cu Dumnezeu;
Bucură-te, că prin aceste scrieri ai strălucit lumina cea duhovnicească în inimile oamenilor;
Bucură-te, că în scrierile tale s-a arătat curăţia sufletului tău;
Bucură-te, că prin scrierile tale nu numai poporul rus, ci şi alte popoare şi-au căutat mântuirea;
Bucură-te, că prin acestea adevărata credinţă a strălucit alungând întunericul ereziilor;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 9-lea
Nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda ta, părinte Ioane, căci fiind mişcat de Duhul Sfânt din tinereţe, cu osârdie ai slujit lui Dumnezeu; mai întâi te-ai ostenit mulţi ani să înveţi învăţăturile Sfinţilor părinţi şi apoi ai învăţat să cânţi cu înţelepciune lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea
Oratorul minciunii, Leon cel neînţelept şi toate gândurile lui cele rele prin tine, părinte Ioane, s-au vădit de răutate, întărind tu credinţa cea ortodoxă prin vestirile tale; pentru aceasta strigăm ţie:
Bucură-te, fluiere insuflat de Dumnezeu;
Bucură-te, trâmbiţă a Duhului, dulce glăsuitoare;
Bucură-te, cel ce prin cuvintele şi învăţăturile tale ai lămurit dogmele credinţei;
Bucură-te, că prin învăţăturile tale pe cei credincioşi i-ai întărit în Ortodoxie;
Bucură-te, că prin tine legiunile potrivnicilor au fost învinse;
Bucură-te, că prin tine cel apostat şi învăţăturile lui au fost vădite de înşelăciune;
Bucură-te, că învăţătura păgubitoare a aceluia care spunea că sufletul nu are o existenţă personală a fost învinsă;
Bucură-te, că prin tine învăţătura cea adevărată despre nemurirea şi veşnicia sufletului s-a întărit;
Bucură-te, izvor de înţelepciune dumnezeiască;
Bucură-te, cucernicule săvârşitor al tainelor celor dumnezeieşti;
Bucură-te, povăţuitor de nădejde spre Împărăţia Cerurilor;
Bucură-te, învăţătorule al adevăratei căi mântuitoare;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 10-lea

Dorind a-ţi mântui sufletul, pe mulţi sfinţi ţi i-ai luat în ajutor, părinte Ioane; având mărturisirea apostolică şi patristică a credinţei, tăria mucenicilor, pururea petrecând în înfrânare şi smerenie în faptele cele luminate ale cuvioşilor. Prin aceasta cu sfinţii petreci neîncetat, aduci slavă lui Dumnezeu, pomenindu-ne şi pe noi, cei ce-I cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Împăratului Celui ceresc te-ai arătat slujitor credincios şi împăraţilor celor pământeşti le-ai fost cinste şi înţelepciune, părinte Ioane, ambilor slujind cu dreptate, dând cezarului ceea ce este a cezarului, iar lui Dumnezeu ceea ce este a lui Dumnezeu, şi pe toţi i-ai învăţat să zică aşa:
Bucură-te, robule al lui Dumnezeu bun şi credincios;
Bucură-te, slujitor osârdnic al Aceluia;
Bucură-te, că toate cele rânduite de Dumnezeu cu grijă le-ai împlinit;
Bucură-te, iscusitule lucrător al poruncilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, că pururea aminteai de atotprezenţa lui Dumnezeu;
Bucură-te, că prin înţelepciunea ta pe Acela pururea L-ai avut în minte;
Bucură-te, că pe cinstiţii împăraţi ai Rusiei ca pe nişte slugi ale lui Dumnezeu i-ai cinstit;
Bucură-te, că i-ai ajutat mult prin sfaturi şi rugăciuni să conducă poporul cu dreptate;
Bucură-te, că i-ai învăţat să ocrotească poporul şi Biserica;
Bucură-te, apărătorule de răscoale şi de răzvrătiţi;
Bucură-te, cel ce şi acum te rogi lui Dumnezeu pentru „Împărăţia” ortodoxă;
Bucură-te, întărire a sceptrurilor împăraţilor celor ortodocşi;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 11-lea

Nu este cu putinţă, prin laudă, a se înfăţişa mulţimea îndreptărilor tale prin Dumnezeu săvârşite, prea minunate părinte Ioane, câte le-ai săvârşit în timpul vieţii tale, bolile vindecând, demonii izgonind din oameni, tămăduind pe cei stăpâniţi de patimi, ajutând pe cei săraci şi tuturor după trebuinţele lor ajutând; pentru aceea toţi împreună strigă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Purtător de lumină şi clarvăzător te-a arătat pe tine Domnul în zilele noastre, prevestind mânia cea viitoare a lui Dumnezeu asupra Împărăţiei ortodoxe, pentru nepocăinţa poporului, de aceea ca pe un prooroc al lui Dumnezeu şi cunoscător al destinelor te mărim pe tine şi întru pocăinţă îţi strigăm:

Bucură-te, prooroc minunat, nemincinos vestitor al celor viitoare;
Bucură-te, propovăduitorule al pocăinţei;
Bucură-te, noule prooroc de aceeaşi cinste cu acela;
Bucură-te, clarvăzătorule al destinelor celor dumnezeieşti;
Bucură-te, vestitorule al mâniei celei viitoare asupra celor ce nu se pocăiesc;
Bucură-te, glas dulce glăsuitorule al pocăinţei;
Bucură-te, împăciuitorule al inimilor celor tulburate;
Bucură-te, puternicule rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi;
Bucură-te, păstorule blând al oilor celor cuvântătoare;
Bucură-te, cel ce mulţime de suflete rătăcite ai adus Stăpânului;
Bucură-te, că pe mulţi din temniţe şi din moarte i-ai scăpat;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 12-lea

Harul lui Dumnezeu l-ai primit aici prin Sfântul Botez şi prin hirotonia întru preot, părinte Ioane; prin sârguinţă te-ai făcut multora de folos spre slava Dăruitorului, întru lumina vieţii tale şi a milosteniilor tale pe care le-ai făcut, s-a proslăvit Tatăl ceresc, şi prin mulţimea laudelor de care te-ai învrednicit, se înalţă Aceluia măreaţă cântare: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Cântând viaţa ta cea din tinereţe plăcută lui Dumnezeu şi înălţarea ta cea duhovnicească din putere în putere, mărim sfârşitul tău şi înmormântarea cinstitelor moaşte, care au aflat veşnică odihnă în biserica cea minunată făcută de tine. Credem însă că sufletul se odihneşte în locuinţele cele prea luminate ale Raiului, ai cărui moşteni ajută-ne să ajungem, pe cei ce-ţi cântăm ţie laude ca acestea:
Bucură-te, cel ce cursul trecător al vieţii l-ai petrecut cu dreaptă judecată întru toate pentru Dumnezeu;
Bucură-te, păzitorule neînfricat al Ortodoxiei;
Bucură-te, că ai rămas cunoscut cu un sfârşit creştinesc al vieţii;
Bucură-te, că ai primit veşnică odihnă în cer cu sfinţii;
Bucură-te, părtaşule la bucuria cea veşnică de care sfinţii s-au învrednicit;
Bucură-te, că ai înlesnit mântuirea multor suflete, învrednicindu-le de veşnica fericire;
Bucură-te, că ai moştenit cu mucenicii cei noi de neam împărătesc Împărăţia Cerurilor;
Bucură-te, că împreună cu ei stai înaintea Împăratului slavei şi te rogi pentru izbăvirea patriei tale de duşmanii fără de Dumnezeu;
Bucură-te, mare apărătorule al Ortodoxiei;

Bucură-te, neîntrecutule luptător pentru cinstea cea sfântă;
Bucură-te, că prin arătările tale în vis minuni i-ai adus;
Bucură-te, că pe neortodocşi la Ortodoxie i-ai adus;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, prea drepte părinte Ioane, nu numai al Kronstadtului şi a toată Rusia, ci, de asemenea, luminătorule a toată lumea şi mare rugătorule către Hristos. Primeşte de la noi această cântare a nevrednicilor şi cu rugăciunile tale cele bine plăcute lui Dumnezeu, izbăveşte-ne de necazurile cele vremelnice şi veşnice, ca să ne învrednicim să fim cu tine împreună în Împărăţia cerurilor, veşnic cântându-I Făcătorului: ***Aliluia!***

Apoi iarăşi se zice:

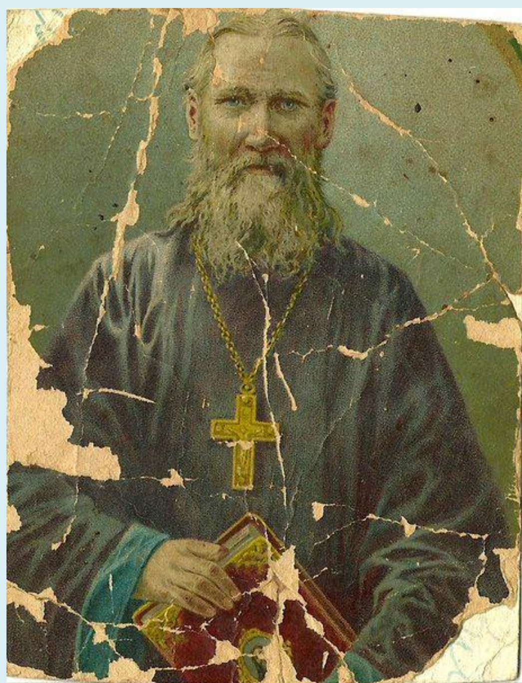
Icosul 1
Pe îngerul tău păzitor, încă de şase ani fiind, în lumină nespusă l-ai văzut, Ioane, el spunându-ţi ţie că după voinţa lui Dumnezeu întotdeauna nevăzut stă şi te păzeşte de toate relele. Prin aceasta din tinereţe ales de Dumnezeu pe tine ştiindu-te, strigăm către tine:
Bucură-te, cel ce din pruncie te-ai arătat „ales” de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce din tinereţe te-ai arătat „chemat” al binecuvântării Lui;
Bucură-te, cel ce pe îngerul tău din tinereţe l-ai veselit cu bunele deprinderi;
Bucură-te, că nu l-ai întristat cu nimic;
Bucură-te, că nevăzutul tău păzitor ţi s-a arătat;
Bucură-te, că acela întotdeauna a te păzi ţi-a făgăduit;
Bucură-te, odraslă prea iubită a părinţilor celor evlavioşi;
Bucură-te, cel ce din pruncie de părinţii tăi ai fost învăţat cu frica de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce cu cumpătarea din tinereţe te-ai deprins;
Bucură-te, cel ce zilele tinereţii tale în sărăcie şi înfrânare le-ai petrecut;
Bucură-te, că, datorită bunei tale vieţuiri, darul lui Dumnezeu peste tine s-a odihnit;
Bucură-te, că faţa ta cu smerenie era împodobită;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 1
Celui ales între preoţi, minunatului mijlocitor, dumnezeiescului Ioan, păstorului şi învăţătorului, celui ce s-a arătat împăraţilor iubitor şi întristaţilor mângâietor, celui

ce a luminat pământul Rusiei şi toată viaţa sa a dăruit-o slujirii lui Dumnezeu şi a aproapelui, îndreptând mulţimea păcătoşilor spre pocăinţă, multor bolnavi tămăduire de la Dumnezeu dobândind, să-i aducem laudă ca unui apărător şi grabnic ajutător. Tu dar, părinte, pentru că ai îndrăzneală către Domnul, de toate necazurile ne izbăveşte pe noi, cei care-ţi cântăm ţie: ***Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!***

Apoi:

Rugăciune către Sfântul Ioan de Kronstadt

Părinte Ioane prea minunate, tu, cu faptele tale cele minunate, pe mulţi la Dumnezeu i-ai adus şi de daruri duhovniceşti te-ai învrednicit de la Stăpânul aici: ai vindecat bolile, patimile le-ai stârpit, de aceea te rugăm, întristarea noastră stinge-o şi ne dă nouă bucuria cea duhovnicească în inimă şi ajută-ne nouă să fim părtaşi la viaţa ta şi la faptele tale cele bune, ca să ne învrednicim şi noi de Împărăţia Cerurilor.

Şi se face otpustul.

20 decembrie: Sfântul Ioan de Kronstadt

Din „Căsătoria , cale spre sfinţenie”
Ed. Sophia 2001

20 decembrie
Rusia, sec. XIX – XX

Sfântul Ioan s-a născut în gubernia Arhanghelsk din Rusia, la 18 octombrie 1829, într-o foarte săracă familie preoţească. Cei mai mulţi dintre strămoşii săi, vreme de cel puţin 350 de ani, au fost preoţi sau cantori sau au slujit într-un fel sau altul Bisericii, astfel că Ioan a fost blagoslovit cu o creştere foarte evlavioasă. Tatăl său îl lua foarte des la slujbele bisericii, iar acasă vorbea adeseori cu el despre Hristos şi sfinţi.

El însuşi spune: ***„Pe cât îmi pot aduce aminte, din cea mai fragedă pruncie, pe când aveam patru sau şase ani, părinţii mei mi-au sădit obişnuinţa rugăciunii, şi prin pilda lor m-au făcut să fiu un copil în armonie cu religia”.***

În ultimii săi ani, vorbind uneia din fiicele sale duhovniceşti, stareţa Taisia, Sfântul Ioan i-a spus: ***„Ştii ce anume a pus temelia întoarcerii mele către Dumnezeu şi ce anume, încă din copilărie mi-a încălzit inima cu dragostea de El? Sfintele Evan-***

ghelii. Tata avea Noul Testament în slavonă, iar mie îmi plăcea să citesc minunata carte când veneam acasă în vacanţele şcolare, stilul şi simplitatea povestirii o făcea accesibilă judecăţii mele copilăreşti. Am citit Evangheliile, m-am desfătat cu ele şi am aflat în ele o mângâiere de neînlocuit. Acest Nou Testament l-am avut cu mine şi la şcoală. Aş putea spune că Noul Testament mi-a fost prietenul copilăriei, dascăl, călăuzire şi mângâiere…"

A învăţat cu mare greutate să citească, iar în primii ani de şcoală se chinuia să înţeleagă şi să reţină lecţiile. Dar pe la zece ani, după ce s-a rugat cu înfocare şi îndelung, cerând ajutorul lui Dumnezeu, amândouă aceste neputinţe au fost cu totul tămăduite prin harul lui Dumnezeu.

Pe când era la Academie, învăţând pentru a se face preot, Sfântul Ioan visa să ajungă mai întâi propovăduitor între păgâni, mai ales în Alaska. Dar când şi-a dat seama că însuşi poporul său avea mare nevoie de învăţătură, a început a râvni să fie un preot care să-şi slujească şi să-şi înveţe poporul. Într-o noapte s-a văzut în vis intrând într-o catedrală. Mai târziu, când a vizitat catedrala din Kronstadt, un mare port din nordul Rusiei, a recunoscut-o ca fiind cea din visul său.

S-a căsătorit cu Elisabeta, fiica protoiererului catedralei (aflat în pragul pensionării), şi a ajuns preot acolo în 1855.

Prima sa predică arată obârşia deosebitului său succes ca preot, iar ceea ce a spus atunci despre dragoste se potriveşte creştinilor din toate timpurile: ***„Îmi simt slăbiciunea şi nevrednicia de a săvârşi cea mai înaltă slujire de pe pământ, însă ştiu ce anume mă poate face vrednic de cinul preoţesc… este dragostea pentru Hristos şi pentru toţi oamenii, Dragostea este o forţă uriaşă; ea îl face tare pe cel slab şi mare pe cel mic. Aceasta e însuşirea dragostei curate, a dragostei Evangheliilor. Dumnezeul meu, care este cu totul dragoste, îmi dă o putere din dragostea aceasta şi o aprinde cu flacără mare prin Sfântul Său Duh".***

Părintele Ioan ştia de la început că dragostea faţă de toţi oamenii - nu numai faţă de cei din întinsa sa parohie, ci faţă de toţi cei din oraş, inclusiv săracii şi răufăcătorii - va însemna pentru el o trudă nemaipomenită.

Este limpede că simţea nevoia unei căsătorii cu o rânduială neobişnuită. Astfel că, încă de la începutul căsătoriei lor, i-a spus soţiei că vroia să trăiască cu ea ca frate şi soră, spre a se putea dărui mai deplin slujirii lui Dumnezeu şi celorlalţi oameni. Deşi la început soţia sa nu s-a bucurat de această propunere, cu timpul a ajuns nu numai să o primească, ci şi să-i fie ajutor şi sprijin nepreţuit în marea lui misiune.

Negreşit că era greu să trebuiască să-ţi „împarţi” soţul iubit cu atât de mulţi oameni - ca el să fie plecat, slujind celorlalţi mai tot timpul - dar poate că această grea jertfă a fost una din cele mai mari ofrande ale sale. Căci a reuşit să accepte acest fel de vieţuire neobişnuită cu bucurie, socotindu-l pe Sfântul Ioan ce pe o „comoară de obşte” ce trebuia îngrijită şi ocrotită. Nepoata lor, pe care mai târziu au crescut-o în propria casă, aduce mărturie limpede despre acest lucru, ca şi despre marea dragoste dintre ei, aşa cum vedem din amintirile ei de mai jos.

Spre a da o oarecare idee despre slujirea „practică” a Sfântului Ioan, putem înşirui principalele componente ale „Casei muncii ziditoare” pe care a înfiinţat-o pentru săracii oraşului. Ea cuprindea o şcoală elementară gratuită (Sfântul Ioan iubea în mod deosebit copiii, spunând că în ei chipul lui Dumnezeu era mai vădit), un atelier de tâmplărie, o clasă de desen, un atelier de cusut pentru femei, un atelier de cizmărie, o bibliotecă pentru copii, o colecţie zoologică, o sală de gimnastică şi o librărie pentru copii şi adulţi. A organizat şi lecţii de catehizare pentru adolescenţi şi copii, conferinţe pe diferite teme, a înfiinţat o sală de lectură pentru copii, o bibliotecă cu taxă, un cămin de orfani, o tabără de vară pentru copii, un adăpost pentru alcoolici, îngrijire medicală gratuită şi mese gratuite pentru săraci.

De obicei, părintele Ioan îşi începea ziua la orele trei dimineaţa şi adeseori nu se culca până la miezul nopţii. Pe lângă faptul că organiza ajutorarea săracilor, prin strângerea de fonduri şi chivernisirea lor, el însuşi petrecea multe ore pe zi între oameni - cercetând, mângâind, aducându-le hrană, făcând rost de medicamente pentru bolnavi şi aşa mai departe.

Din multele donaţii pe care le primea, a mai zidit în sărăcăciosul sat unde se născuse o biserică, o şcoală, un orfelinat, un joagăr, un magazin cooperatist şi o mănăstire. Printre multele sale realizări trebuie pomenită şi frumoasa mănăstire Sfântul Ioan din Rila, pe care a întemeiat-o. În subsolul bisericii acesteia a zidit o capelă închinată Sfântului prooroc Ilie şi Sfintei Teodora - sfinţii patroni ai părinţilor săi. Acolo a şi cerut să fie înmormântat.

Însă mai presus de toate, Sfântul Ioan a fost un mare om de rugăciune, care iubea slujbele bisericii. Slujea Sfânta Liturghie în fiecare zi şi îndemna pe oameni să se împărtăşească cât mai des (uneori erau cinci mii de credincioşi care se împărtăşeau la Liturghie, astfel că slujba ţinea mai multe ore).

***Sfântul Siluan Athonitul* (24 septembrie), contemporan cu Sfântul Ioan, spunea despre el: „Îmi aduc aminte cum după Liturghie, atunci când trăsura sa trăgea, iar el se urca în ea ca să se aşeze, oamenii năvăleau împrejurul lui, cerându-i**

blagoslovenia; şi în tot acel vacarm, sufletul lui rămânea răpit în Dumnezeu. Atenţia sa rămânea neabătută în mijlocul mulţimii şi nu îşi pierdea pacea sufletească. Vă întreb, cum oare izbândea aceasta? Izbutea aceasta, şi nu se tulbura, fiindcă iubea oamenii şi nu înceta să se roage Domnului pentru ei".

Aşa cum am spus, Sfântul Ioan iubea copiii şi era adânc preocupat de educaţia lor. Stăruia să predea el însuşi Noul Testament şi alte ore la liceu şi să asigure din micul său salariu educaţia nepoatei sale şi, cum spune ea însăşi, „urmărea progresele mele cu un interes neabătut, uitându-se săptămânal în carnetul meu de note şi semnându-l".

El a văzut valoarea educaţiei seculare, dar şi-a dat seama că aspectul cel mai însemnat al educaţiei era „educaţia inimii" - educaţia ce poate fi deplin asigurată numai de către Biserică. Cum spunea el însuşi: ***„Poţi fi savant, dar vai, un om foarte rău… Trebuie să educăm oamenii să nu fie doar nişte învăţaţi şi oameni folositori societăţii, ci şi - ceea ce este cu mult mai însemnat şi folositor - să fie creştini buni şi cu frica lui Dumnezeu… Rugaţi-vă lui Dumnezeu ca, din suma totală a cunoştinţelor dobândite, să crească în sufletul copiilor un întreg armonios - acel sănătos sistem creştin de cunoştinţe, rânduieli şi deprinderi ce înfăţişează adevărata educaţie creştinească… Dar dacă elevii noştri chiulesc de la Sfintele slujbe spre a-şi face lecţiile ce sunt legate, strict vorbind, de lucruri lumeşti; şi dacă, atunci când se află în biserică, îşi fac griji pentru temele de acasă, astfel încât slujba nu le poate hrăni mintea şi inima; şi dacă se plictisesc în biserică, atunci activitatea pedagogică va avea de suferit. Căci cea mai bună educaţie este negreşit cea dată de Biserică, cu minunatele şi cereştile ei slujbe, ce pătrund direct înăuntrul fiinţei omului."***

Pe lângă toate operele de binefacere şi slăvita slujire a Liturghiei, părintele Ioan era binecunoscut pentru discernământul său duhovnicesc, în calitate de duhovnic, şi pentru rugăciunile sale vindecătoare. Multe minuni s-au făcut prin rugăciunile părintelui Ioan, atât în timpul vieţii, cât şi după moarte.

În ultimii trei ani ai vieţii, părintele Ioan a îndurat mari dureri din pricina bolii. Şi matuşka Elisabeta era foarte bolnavă şi se necăjea că nu poate să-l îngrijească. Cu trei zile înainte de moartea lui, când i s-a spus despre supărarea ei, el a zis: ***„Spune-i soţiei mele că este întotdeauna cu mine, şi eu sunt întotdeauna cu ea".*** Aceste cuvinte i-au adus mare mângâiere, atunci şi după moartea lui.

Cunoscând de mai înainte ziua morţii sale, Sfântul Ioan a trecut cu pace în lumea de dincolo, la 20 decembrie 1908, la vârsta de 79 de ani. Întreaga Rusie a jelit

pierderea celui mai iubit păstor al ei; douăzeci de mii de oameni i-au urmat sicriul în alai. Însuşi împăratul Nicolae al II-lea a poruncit să se ţină o slujbă de pomenire la moartea lui.

Matuşka Elisabeta a jelit adânc plecarea iubitului ei soţ. Şi ea s-a pregătit cu grijă pentru moartea veşnică - căindu-se de toate păcatele şi primind zilnic Sfânta Împărtăşanie în ultimul an al vieţii. S-a împărtăşit pentru ultima oară la 21 mai 1909 şi a părăsit această viaţă cu pace în dimineaţa următoare, pe când i se citea rugăciunea de ieşire a sufletului.

După cum spunea nepoata ei, matuşka Elisabeta „nu şi-a îngăduit niciodată să se amestece în treburile Batiuşkăi; n-a încercat niciodată să iasă în faţă sau să treacă drept egala lui; rămânând mereu în umbră, ea strălucea de razele slavei lui, ale minunatelor lui fapte creştineşti”.

Deşi un asemenea rol este adeseori nu numai evitat în zilele noastre, ci chiar dispreţuit, trebuie să înţelegem că o parte din marea roadă adusă de Sfântul Ioan a fost posibilă doar prin dragostea jertfelnică a soţiei sale, iar acea roadă a fost desigur vrednică de o aşa mare jertfă. Având în vedere roada la producerea căreia a ajutat acea jertfă, putem negreşit să înţelegem care a fost ecoul „neţărmuritei” recunoştinţe pentru însemnatul rol al matuşkăi Elisabeta în slujirea soţului ei - chiar dacă acest rol a trecut cu totul neobservat.

Deşi această pereche a avut o viaţă de familie neobişnuită, prin vădita lor străduinţă întru mântuire, înţelegând viaţa aceasta ca pregătire pentru Împărăţia cerească, ca şi prin dragostea şi dăruirea lor unul faţă de altul şi faţă de toţi cei din jurul lor, ei pot fi pildă tuturor.